

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 163776 24 Mal
Brčko, 30.01.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Danijela Vilotić, u pravnoj stvari tužioca M. M. iz B., ulica ..., zastupanog po punomoćniku Srđanu Marjanoviću, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko, ulica Bosne Srebrne broj 29, zastupanog po punomoćniku Radetu Lukiću, advokatu iz Brčkog i umješača na strani tuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, ulica Banjalučka broj 8, zastupanog po punomoćniku D.Đ., zaposleniku umješača, radi naknade štete, v.sp. 2.369,57 KM, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 30.01.2025. godine, u prisustvu zamjenika punomoćnika tužioca Igora Đurića, advokata iz Brčkog, punomoćnika tuženog i punomoćnika umješača, donio je sljedeću

P R E S U D U

I Obavezuje se tuženi JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko da tužiocu M. M. na ime nematerijalne štete isplati iznos od 1.820,00 KM i to:

- po osnovu pretrpljenog fizičkog bola iznos od 600,00 KM,
- po osnovu pretrpljenog straha iznos od 1.220,00 KM,

sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.01.2025. godine kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

II Obavezuje se tuženi JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko da tužiocu M. M. na ime materijalne štete isplati iznos od 549,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023. godine, pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

III Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.860,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Tužilac M. M. (u daljem tekstu tužilac) je dana 26.04.2024. godine podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog JP „PUTEVI BRČKO“ d.o.o. Brčko (u daljem tekstu tuženi), radi naknade štete.

U tužbi je naveo da je dana 31.12.2022. godine, u kasnim večernjim časovima, šetajući po gradu sa svojim prijateljima G. N., O. G. i Z. K., svojim lijevim stopalom ugazio u otvorenu rupu koja se nalazila na kolovozu ul. ..., te tom prilikom zadobio povredu u vidu preloma kosti lijevog stopala. Naveo je da je otvorena rupa na kolovozu bila neosvijetljena i neprimjetna za pješaka. U trenutku povrede nije bio svjestan posljedica koje je povreda ostavila, te se zbog neradnih dana za ljekarsku pomoć obratio

02.02.2023. godine. Nakon zbrinjavanja povrede, imobilizacije, na ponovni ljekarski pregled javio se 06.03.2023. godine, nakon čega započinje fizijatrijske terapije. Dalje je naveo da je zbog pretrpljene povrede trpio fizičku bol i strah, te je bio na bolovanju zbog čega je ostvario umanjenu mjesečnu zaradu u odnosu na ranija redovna mjesečna primanja, a koja su iznosila 1.811,65 KM, dok je za vrijeme bolovanja ostvario mjesečna primanja u iznosu od 1.262,08 KM, što je za 549,57 KM manje. Imajući u vidu navedeno, predložio je da sud donese presudu kojom će obavezati tuženog da tužiocu na ime nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 1.820,00 KM i to po osnovu pretrpljenog fizičkog bola iznos od 600,00 KM i po osnovu pretrpljenog straha iznos od 1.220,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, a na ime materijalne štete iznos od 549,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023. godine, pa do konačne isplate, kao i da mu tuženi nadoknadi troškove parničnog postupka (zahtjev konačno opredijeljen na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 15.01.2025. godine).

U odgovoru na tužbu tuženi je u cjelosti osporio postavljeni tužbeni zahtjev, navodima da nema relevantnih dokaza o uzročno-posljedičnoj vezi između nastale povrede kod tužioca i oštećenja na kolovozu koji je prikazan na priloženim fotografijama, kao i navodima da ukoliko dođe do značajnog oštećenja kolovoza postavljanje odgovarajućih saobraćajnih znakova spada u tehničku regulaciju saobraćaja i ti poslovi su u nadležnosti Odjeljenja za javne poslove Vlade Brčko distrikta BiH, shodno odredbama člana 15a Zakona o putevima Brčko distrikta BiH, pa smatra da zbog toga „nema pasivne legitimacije.“ Imajući u vidu navedeno, predložio je da sud tužbeni zahtjev odbije u cjelosti kao neosnovan i obaveže tužioca da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Na pripremno ročište održano 03.10.2024. godine pristupio je punomoćnik „Brčko-gas osiguranja“ d.d. Brčko, te je naveo da ih je tuženi, kao zainteresovanu stranu, obavijestio o sporu, budući da tuženi ima zaključenu polis osiguranja kod „Brčko-gas osiguranja“ d.d. Brčko, pa stoga „Brčko-gas osiguranja“ d.d. Brčko ima pravni interes da se umiješa u parnicu. Navedenom se nisu protivili punomoćnici parničnih stranaka, pa je sud nalazeći da „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko ima pravni interes da tuženi uspije u ovom sporu, na ročištu održanom dana 31.10.2024. godine donio rješenje kojim se dozvoljava „Brčko-gas osiguranju“ d.d. Brčko da u ovoj parnici učestvuje kao umješac na strani tuženog.

Umješac se u svemu pridružio navodima iz odgovora na tužbu tuženog i predloženim dokazima.

U toku postupka provedeni su dokazi čitanjem nalaza i mišljenja ljekara broj 394/23 od 02.02.2023. godine, nalaza i mišljenja ljekara broj 995/23 od 06.03.2023. godine, nalaza i mišljenja ljekara specijaliste broj 1250/23 od 27.04.2023. godine, platne liste tužioca za januar, februar i mart 2023. godine, dvije fotografije, Opšti uslovi i posebne odredbe za osiguranje od odgovornosti iz djelatnosti, polise broj 031429 od 23.06.2022. godine, rješenja broj UP-I-02-217/19 od 17.12.2019. godine, nalaza i mišljenja vještaka dr Aleksandra Radosavljevića od 23.12.2024. godine, nalaza i mišljenja vještaka dr Velibora Cvijanovića od 28.12.2024. godine, te saslušanjem navedenih vještaka, saslušanjem svjedoka G. N., O. G., A. O., D. S. i tužioca M.M. u svojstvu parnične stranke.

Na osnovu provedenih dokaza, te ocjene istih kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 06/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužioca (konačno opredijeljen na ročištu za glavnu raspravu dana 15.01.2025. godine) da mu tuženi na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 1.820,00 KM i to po osnovu pretrpljenog fizičkog bola iznos od 600,00 KM i po osnovu pretrpljenog straha iznos od 1.220,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, zatim da mu na ime materijalne štete isplati iznos od 549,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023. godine, pa do konačne isplate, kao i da mu tuženi nadoknadi troškove parničnog postupka.

Tužilac M. M. je u svom iskazu u bitnom naveo da je dana 31.01.2023. godine u ulici ..., prilikom šetnje po kolovozu nagazio na rupu i tom prilikom izvrnuo nogu. Počeo je da osjeća sve jači bol, zbog čega je prekinuo šetnju. S njim su tada bili G. N., O. G. i Z. K. Naveo je da je bila slaba vidljivost, da nisu bili nikakvi radovi na putu, te da tu nema trotoara. Dalje je naveo da je sledeći dan prvo otišao kod porodičnog doktora da otvori bolovanje, a doktor ga je uputio dalje na snimanje i u bolnicu kod doktora specijaliste koji je vidio da je u pitanju lom kosti, zbog čega je nosio gips. Naveo je da je bio na bolovanju više od mjesec dana, te da i danas povremeno osjeti bol u nozi kada „nezgodno stane“ i da zbog povrede postoji i određeni strah.

Svjedok G. N. je u svom iskazu u bitnom naveo da je bio prisutan kada je M.M. povrijedio nogu, da se to desilo 31.01.2023. godine prilikom šetnje i da je tužilac samo stao i rekao da je povrijedio nogu. Htjeli su da krenu dalje, međutim, nakon par koraka tužilac nije mogao više, te je uhvatio njega ili O.G. ispod ruke, nakon čega su došli do ušća B. i dalje više nije mogao da hoda, zbog čega je on otišao kući po svoje auto i na kraju odvezao M.M. kući. Na toj dionici puta gdje je povrijeđen tužilac, vidljivost je slaba i ne postoji trotoar. Ujutru ga je nazvao tužilac i rekao da ima jake bolove, zbog čega ga je prvo odvezao kod porodičnog doktora, a potom u bolnicu, gdje su mu rekli da mu je noga slomljena. Stavljen je gips, a svjedok je donio tužiocu štake. Na upit umješača da li može opisati da li je to rupa od nekih radova ili je to pukotina na putu, odgovorio je da nije stručan za to.

Svjedok O. G. je u svom iskazu naveo da se povreda dogodila 30. ili 31. januara, oko 19.30 časova, u ulici gdje je vidljivost slaba. Mislili su da je tužilac samo izvrnuo nogu, te je pokušao da hoda tako što je zagrlio Z.K. i njega, ali je tužilac stao, jer nije mogao više da hoda, pa je G.N. otišao po auto. Dalje je naveo da je tužilac nosio gips i koristio štake.

Svjedok D. S. je u svom iskazu naveo da tuženi izdaje određene saglasnosti za obavljanje odrađenih radova na putevima koji se tiču komunalne infrastrukture. Nakon što mu je predloženo rješenje tuženog od 17.12.2019. godine, isti je izjavio da mu nije poznata A. S. i da on nije nadležan za proceduru kod ovakvih slučajeva, ko je odgovoran za eventualno nastale štete prilikom izvođenja radova i nakon tih radova, te da imaju poseban sektor koji je nadležan za izdavanje saglasnosti i dozvola za prekopavanje saobraćajnica. Na upit punomoćnika tuženog ko je u ovakvim slučajevima odgovoran za eventualno nastale štete, svjedok je odgovorio da nije nadležan za to, ali pretpostavlja da

postoji neki Pravilnik kako se to radi, da onaj ko je tražio dozvolu za priključak angažuje preduzeće koji izvrši radove i isti mora da vrati saobraćajnicu u prvobitno stanje.

Svjedok A. O. je u svom iskazu u bitnom navela da je 17.12.2019. godine od JP „Putevi Brčko“ dobila saglasnost da može vršiti prekopavanje dijela ulice ..., radi otklanjanja kvara na kanalizacionoj mreži za individualni stambeni objekat, te da je te radove izvršila firma d.o.o. Duga. Nakon što su joj predočene fotografije iz spisa, navela je da to nije ispred njene kuće, već od njenog prvog komšije, koji tu ne boravi, kao i da ona nije uočila rupu u ulici.

Izjave tužioca i navedenih svjedoka sud je u cijelosti prihvatio kao istinite i objektivne, te međusobno usaglašene, osim izjave svjedoka A. O. u dijelu u kojem navodi da nije uočila rupu u ulici dr ..., budući da su ostali svjedoci i tužilac naveli da je postojala rupa na kolovozu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka dr Velibora Cvijanovića proizilazi da je vještak na osnovu dokumentacije u spisu, utvrdio da je kod tužioca povreda stopala nastala dva dana prije javljanja ljekaru (02.02.2023. godine), da se isti žalio na bol u lijevom stopalu, da je bio lokalno manji otok na dorzalnoj strani stopala i da je tužilac hodao uz dvije potpazušne štake uz štednju lijevog stopala. Vještak je dalje naveo da je RTG snimkom dijagnostikovao prelom baze pete metatarzalne kosti, da je ordinirana imobilizacija (potkoljena gips longeta) bez oslonca na povrijeđeno stopalo. U konačnom, mišljenje vještaka je da se navedena povreda preloma pete metatarzalne kosti kvalifikuje kao „obična“ teška tjelesna povreda, što znači da je nesposobnost za rad bila privremena, a opasnost po život apstraktna. Mehanizma povređivanja koji dovodi do ove vrste preloma jeste izvrtnje stopala na neravnoj podlozi, tako da je ova povreda apsolutno mogla nastati na terenu sa priložene fotografije u spisu. Naveo je i da tužilac nije trpio bolove jakog intenziteta, ali je trpio bolove srednjeg intenziteta 10 dana, a bolove blažeg intenziteta oko 20 dana.

Iz nalaza i mišljenja vještaka dr Aleksandra Radosavljevića proizilazi da je tužilac prilikom predmetnog događaja pretrpio strah srednjeg i slabog intenziteta, da je ovaj događaj kod tužioca doveo do pojave straha srednjeg intenziteta u periodu nošenja gipsane imobilizacije, u periodu od 02.02.2023. do 06.03.2023. godine, jer za vrijeme tog perioda nije mogao ići na posao, te je strahovao od posljedica, koliko dugo će trajati, da li će se nešto iskomplikovati i sve to vrijeme je bio „neupotrebljiv“ i za kuću i za posao, osjećao se bezvrijedno, neupotrebljivo. Vještak navodi da je strah srednjeg intenziteta trpio 32 dana, te da u sljedećem periodu i dalje trpi nelagodu, nesigurnost i strah, jer su tegobe i dalje bile prisutne, nije se smio u potpunosti osloniti na nogu, pažljivo je odmjeravao svaki korak i strahovao od ponavljanja situacije i to sve do pregleda fizijatra 27.04.2023. godine koji je utvrdio zadovoljavajuću pokretljivost, te je po mišljenju vještaka tužilac trpio strah slabijeg intenziteta 52 dana.

Sud je prihvatio nalaze i mišljenja vještaka navedenih vještaka medicinske struke dr Velibora Cvijanovića i dr Aleksandra Radosavljevića kao stručne i objektivne.

Iz rješenja tuženog broj UP-I-02-217/19 od 17.12.2019. godine sud je utvrdio da se daje saglasnost A. S. za prekopavanje dijela trotoara i ulice ... kod broja ..., radi otklanjanja kvara na kanalizacionoj mreži za individualni stambeni objekat u stambenom naselju „C.“ u B., te su navedeni uslovi koje ista mora poštovati, pa je tako, između ostalog, navedeno da ravnost prekopanog dijela sa niveletom trotoara i ulice

nakon izvršenog prekopa, a računajući od momenta zatvaranja rova kamenim agregatom, pa do dovodenja ulice u prvobitno stanje, obavezan je održavati korisnik ove saglasnosti, te je korisnik saglasnosti dužan da u roku od 24 sata od momenta započinjenja radova na isijecanju površine, te zatvaranja rova, istu sanira i obezbijedi za saobraćaj, odnosno da u roku od 10 dana istu asfaltira i vrati u prvobitno stanje.

Odlukom Skupštine Brčko distrikta BiH o osnivanju Javnog preduzeća JP „Putevi Brčko“ d.o.o. Brčko broj 01-02-613/12 od 08.08.2012. godine i 26.06.2013. godine, osnovano je Javno preduzeće „Putevi Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, s ciljem upravljanja u okviru djelatnosti održavanja i zaštite puteva na području Distrikta. Prema članu 6. Odluke, u okviru djelatnosti od opšteg interesa preduzeće, između ostalog, upravlja poslovima održavanja i zaštite puteva na području Distrikta i obavlja druge poslove u skladu sa Zakonom o putevima Brčko distrikta BiH i Zakona o komunalnim djelatnostima.

Odredbom člana 25a. Zakona o putevima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ” broj 22/18 i 20/23) propisano je da Javno preduzeće obavlja djelatnost održavanja i zaštite dijela magistralnih i svih regionalnih puteva na osnovu sporazuma sa entitetima Bosne i Hercegovine, kao i lokalnih puteva, ulica u naselju i gradu Brčko i dijela nekategorisanih puteva, dok je odredbom člana 50. stav (3) istog Zakona propisano da je upravljanje u okviru djelatnosti održavanja i zaštite puteva, djelatnost Javnog preduzeća. Takođe, odredbom člana 54. stav (2) propisano je da Odjeljenje za javne poslove ili Javno preduzeće odgovara za štetu koja nastane korisnicima puteva, koji postupaju u skladu sa propisima o sigurnosti saobraćaja na putevima, ako je šteta nastala zbog propuštanja blagovremenog izvršavanja pojedinih potrebnih radova i preduzimanja odgovarajućih mjera na izgradnji, rekonstrukciji, održavanju i zaštiti puteva.

U konkretnom slučaju, sud je utvrdio da je tužilac dana 31.01.2023. godine, u večernjim časovima, svojim lijevim stopalom ugazio u otvorenu rupu koja se nalazila na kolovozu u ulici ..., te je tom prilikom zadobio povredu u vidu preloma pete metatarzalne kosti, koja se kvalifikuje kao „obična“ teška tjelesna povreda. Da je navedenu povredu tužilac zadobio na opisani način potvrdili su saslušani svjedoci G.N. i O.G., a isti su, kao i tužilac, potvrdili da je povredu zadobio dana 31.01.2023. godine, a ne 31.12.2022. godine, kako je to navedeno u tužbi.

Naime, u skladu sa navedenom Odlukom Skupštine Brčko distrikta BiH, poslovi održavanja i zaštite puteva na području Distrikta su u nadležnosti tuženog, a kako je sud iz provedenih dokaza utvrdio da je tužilac zadobio povredu tako što je ugazio u otvorenu rupu u ulici ... u B., to znači da je tuženi u vrijeme spornog štetnog događaja (31.01.2023. godine) propustio da preduzme odgovarajuće mjere održavanja puteva, zbog čega se isti ima smatrati odgovornim za nastalu štetu. Dakle, kako tuženi nije preduzeo sve potrebne mjere i radnje u cilju održavanja i zaštite puteva, a što je bila njegova zakonska obaveza, sud je zaključio da postoji uzročna veza između nastale štete i propuštanja tuženog, slijedom čega je za navedenu štetu shodno odredbi člana 54. pomenutog Zakona o putevima odgovoran upravo tuženi, pa je samim tim i dužan da tužiocu nadoknadi prouzrokovanu štetu. Imajući u vidu navedeno, sud nije prihvatio prigovor pasivne legitimacije istaknut od strane punomoćnika tuženog.

Iako je tuženi izveo dokaz čitanjem rješenja broj UP-I-02-217/19 od 17.12.2019. godine i saslušanjem svjedoka A. O., na okolost da je upravo A. O. bila dužna da nakon

izvršenih radova vrati ulicu u prvobitno stanje, sud cijeni da imajući u vidu naprijed navedene odredbe i utvrđeno činjenično stanje, isto ne može dovesti do drugačije odluke suda u ovoj pravnoj stvari, a naročito i zbog činjenice što je navedeno rješenje doneseno 17.12.2019. godine, dok je tužilac zadobio povredu dana 31.01.2023. godine.

Odredbom člana 154. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima) propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Odredbom člana 185. stav (4) istog Zakona je propisano da će sud oštećenom dosuditi naknadu u novcu kada on to zahtjeva, a odredbom člana 190 je propisano da će sud uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzrokavanja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kome bi se nalazila da nije bilo štetne radnje.

Odredbom člana 200. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima propisano je da će sud za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, a stavom (2) istog člana da će sud, prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete, kao i o visini njene naknade, voditi računa o značaju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

Na osnovu izvedenih dokaza i to nalaza i mišljenja vještaka dr Velibora Cvijanovića, sud je utvrdio da je kod tužioca došlo do preloma pete metatarzalne kosti, koja se kvalifikuje kao „obična“ teška tjelesna povreda. Utvrđeno je i da je tužilac trpio fizičke bolove srednjeg intenziteta 10 dana, a slabog intenziteta oko 20 dana. Cijeneći intenzitet i dužinu trajanja fizičkih bolova, okolnosti povređivanja, životnu dob tužioca, sud je zaključio da tužiocu pripada pravična naknada u iznosu od 600,00 KM na ime pretrpljenih fizičkih bolova, pa je shodno odredbama člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i Orjentacionim kriterijima za utvrđivanje pravične naknade nematerijalne štete broj 097-O-Su-16-000250 od 01.04.2016. godine, tužiocu i dosudio ovaj iznos.

Pored toga, na osnovu nalaza i mišljenja vještaka dr Aleksandra Radosavljevića, sud je utvrdio da je tužilac trpio strah srednjeg intenziteta 32 dana, a slabog intenziteta 52 dana. Dakle, s obzirom na intenzitet i dužinu trajanje straha, sud nalazi da isti opravdavaju dosuđivanje naknade i za ovaj vid štete i to u iznosu od 1.220,00 KM, kako je to tužilac i potraživao tužbenim zahtjevom.

Na dosuđeni iznos naknade nematerijalne štete, sud je tužiocu dosudio i zakonsku zateznu kamatu počev od dana presuđenja, kada je konačno utvrđena visina štete, pa do isplate, a na osnovu odredbe člana 277. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima.

Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u stavu prvom (I) izreke presude, a na osnovu gore navedenih odredaba Zakona o obligacionim odnosima.

Nadalje, sud je iz platnih listi tužioca utvrdio da je isti u mjesecu januaru 2023. godine ostvario ukupna primanja u iznosu od 1.811,65 KM, u februaru 2023. godine u iznosu od 1.262,09 KM, a u martu 2023. godine u iznosu od 1.889,64 KM.

Imajući u vidu iznos ostvarene zarade tužioca za mjesece januar i mart 2023. godine, a cijeneći da je tužilac u mjesecu februaru bio na bolovanju zbog zadobijene povrede, zbog čega mu je isplaćena plata u iznosu od 1.262,09 KM, to sud nalazi da je isplatom umanjene plate za taj mjesec tužilac pretrpio materijalnu štetu i to u iznosu od 549,57 KM (iznos koji je tužilac potraživao tužbenim zahtjevom).

Slijedom iznesenog, sud je, na osnovu odredaba članova 154, 185. i 190. u vezi sa odredbom člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, odlučio kao u stavu drugom (II) izreke presude, odnosno obavezao je tuženog da tužiocu na ime materijalne štete isplati iznos od 549,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023. godine, pa do konačne isplate.

Sud je cijenio i ostale izvedene dokaze, ali materijalnu dokumentaciju vezanu za medicinske nalaze i tok liječenja tužioca nije posebno obrazlagao, jer su je imali na uvid vještaci medicinske struke pri izradi svojih nalaza i mišljenja.

Stavom trećim (III) izreke presude, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 120. stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine obavezao tužioca da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.860,00 KM, a isti se, saglasno odredbama članova 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“, broj 22/04 i 24/04), odnose na nagradu punomoćniku za sastav tužbe, za pristup na pripremno ročište održano 31.10.2025. godine i za pristup na ročište za glavnu raspravu održano 12.12.2025. godine u iznosu od po 240,00 KM, za nastavak glavne rasprave od 15.01.2025. i 30.01.2025. godine u iznosu od po 120,00 KM, zatim u skladu sa tarifnim brojem 1. i 2. Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20) na ime sudske takse na tužbu i presudu iznos od po 100,00 KM, te na ime troškova vještačenja po vještacima medicinske struke u ukupnom iznosu od 700,00 KM (kako je to tužilac i potraživao u svom troškovniku).

S U D I J A

Danijela Vilotić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana, računajući od dana dostavljanja, putem ovog suda, a podnosi se u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.